

GENERALNA DYREKCJA OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 09-07-2020 r.

DOOŚ-TSOOŚ.410.2.2020.TW/KSZ

Pan
Przemysław Dac
Prezes Państwowego Gospodarstwa
Wodnego Wody Polskie
ul. Grzybowska 80/82
00-844 Warszawa

Szanowny Panie Prezesie,

Przygotowany „Projekt planu przeciwdziałania skutkom suszy” (dalej jako: PPSS) przewiduje realizację działań zorientowanych na kształtowanie stosunków wodnych i w związku z tym posiada bardzo istotne znaczenie w ochronie środowiska. Tak dla jakości życia i zdrowia ludzi, jak i tworzenia warunków sprzyjających utrzymaniu i odtwarzaniu różnorodności biologicznej. Zgodnie z art. 184 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, ze zm.), zawiera analizę możliwości powiększenia dyspozycyjnych zasobów wodnych, propozycje budowy lub przebudowy urządzeń wodnych, propozycje niezbędnych zmian w zakresie korzystania z zasobów wodnych oraz zmian naturalnej i sztucznej retencji, a także działania służące przeciwdziałaniu skutkom suszy.

Każde z zagadnień przewidzianych w ww. ustawie zostało opracowane i uwzględnione w PPSS. Dokument w podstawowej części zawiera informacje dotyczące przestrzennej identyfikacji zagrożenia suszą w Polsce oraz opis działań przewidywanych do realizacji. Mapa łącznego zagrożenia suszą (nr 8, str. 37) obrazuje, że na obszarze obejmującym większość kraju występuje silne i ekstremalne zagrożenie suszą. Z tego względu działania minimalizujące to zagrożenie powinny zostać podjęte w sposób adekwatny, na terenie całego kraju. Priorytetowo należałoby traktować tereny zidentyfikowane jako objęte najwyższym stopniem wystąpienia suszy. Z porównania map nr 8 (str. 37) i nr 10 (str. 55), wynika, że lokalizacja zadań inwestycyjnych nie została dostosowana do rozmieszczenia terenów zagrożonych w wysokim stopniu (duża liczba planowanych inwestycji skupiona na zachód od Szczecina, podczas gdy obszary ekstremalnego zagrożenia suszą występują w okolicach Poznania, Płocka, Wrocławia i Radomia). Wg treści PPSS (str. 36) „mapa nr 8 prezentuje ocenę zagrożenia suszą przez

wszystkie jej analizowane typy i pozwala na podjęcie optymalnych, racjonalnych decyzji przez odpowiednie organy i ośrodki decyzyjne w zakresie przeciwdziałania skutkom suszy, w tym w oparciu o zapisy katalogu działań PPSS dla efektywnego wdrażania poszczególnych działań". Niemniej jednak z treści dokumentu – załącznika 1A i 1B, wynika, że inwestycje planuje się zlokalizować w przeważającej części na obszarach umiarkowanego zagrożenia suszą (załącznik 1A PPSS 40 z 79 inwestycji, załącznik 1B PPSS 242 z 334 inwestycji). W obu załącznikach nie przewidziano lokalizacji inwestycji na obszarach ekstremalnie zagrożonych suszą, natomiast według mapy nr 10 (str. 55), która uwzględnia zadania inwestycyjne zgłoszone w ramach konsultacji społecznych, zestawione w załączniku 1C, tylko pojedyncze inwestycje znajdują się w tych obszarach. W związku z powyższym, zasadne jest podjęcie działań korygujących i wyjaśnienie przedstawionych wątpliwości. Równie istotne byłoby ilościowe zestawienie w PPSS planowanego zwiększenia dyspozycyjnych zasobów wody za pomocą zadań inwestycyjnych z podziałem na obszary o różnych stopniach zagrożenia suszą. Dane takie posiadałyby praktyczne znaczenie w trakcie dalszych prac nad PPSS oraz w przyszłości, w przypadku aktualizacji tego programu.

Należy zauważyć, że dotyczący całego kraju cel postawiony przed PPSS określono jakościowo, jako proces – „przeciwdziałanie skutkom suszy” (str. 5). Również działania przewidziane do realizacji, poza przedsięwzięciami sprecyzowanymi w załącznikach 1A-1C, posiadają wysoki poziom ogólności. W związku z powyższym zasadne jest skonkretyzowanie działań mających umożliwić realizację celu postawionego przed PPSS, bowiem w przeciwnym razie zaistnieje ryzyko ich niewystarczającej realizacji. Wypracowanie i włączenie do dokumentu jednoznacznych parametrów dla wszystkich mierzalnych działań scharakteryzowanych w załączniku nr 2 – tak jak uczyniono to w przypadku zadań inwestycyjnych – umożliwi przejście ze sfery deklaratywnej do jasnego określenia efektów stanowiących filar przeciwdziałania skutkom suszy. Przed realizacją zaplanowanych działań powinny zostać: (1) określone ilościowo, możliwe do wykonania w okresie do 2027 roku (zgodnie z założonym okresem planowania, str. 6 PPSS), parametry działań; (2) wskazane podmioty przypisane do realizacji tak określonych działań oraz (3) ustanowione systemy sprawozdawczości z realizacji działań zaplanowanych w PPSS. Jako przykład bliżej nieokreślonego, a istotnego zadania, można przywołać działania ujęte w pkt 1 lit. b załącznika nr 2 jako „wzmacnianie usług ekosystemowych”, a także działania renaturyzacyjne. Wskazanie ilościowe, choćby warunkowane dodatkowymi czynnikami, planowanych do realizacji działań, zwiększy prawdopodobieństwo przeciwdziałania skutkom suszy. Pozostawienie opisu działań w formie ogólnej niesie ryzyko braku ich realizacji lub realizacji w niedostatecznej skali. Konkretyzowanie PPSS nabiera szczególnego znaczenia biorąc pod uwagę traktowanie zagrożenia suszą, jako problemu bardzo istotnego, przez inne instytucje państwowe, które objawia się m.in. sformułowaniem i wdrażaniem programu „Moja Woda” realizowanego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, ukierunkowanego na zaangażowanie społeczeństwa w gromadzenie wody opadowej.

W odniesieniu do przywołanych działań renaturyzacyjnych, należy zaznaczyć, że w PPSS (str. 42) odwołano się do „Krajowego Programu Renaturyzacji Wód Powierzchniowych” (dalej jako: KPRWP), nie podając przy tym szczegółów działań, a jednocześnie wskazano pewne projekty renaturyzacyjne w załącznikach 1A-1C PPSS. W związku z powyższym, uwzględniając potrzebę konkretyzacji działań, zasadne jest ujęcie w PPSS renaturyzacji, których możliwość realizacji zidentyfikowano w KPRWP oraz wskazanie czy projekty wskazane w załącznikach PPSS wynikają z KPRWP i są zgodne z zasadami ujętymi w „Podręczniku dobrych praktyk renaturyzacji wód powierzchniowych”

(Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Kraków 2020). Potrzebę równoważnego traktowania działań renaturyzacyjnych i hydrotechnicznych podkreślono w PPSS (str. 20): „aby móc skutecznie przeciwdziałać skutkom suszy należy działać komplementarnie, tj. trzeba realizować działania zarówno techniczne, polegające na realizacji inwestycji w dużą, jak i małą retencję, działania w naturalną retencję – przywracając m.in. mokradła czy zwiększając retencję korytową”. Natomiast w odniesieniu do usług ekosystemów, w dokumentacji powinny znaleźć się m.in. sposoby zarządzania populacją bobra. Rozlewiska bobrowe, które odznaczają się bardzo dużą stabilnością, wpływają korzystnie na podniesienie się poziomu wód gruntowych, chroniąc położone w pobliżu obszary przed suszą.

Oprócz działań mających na celu kształtowanie obiektów minimalizujących ryzyko wystąpienia suszy, równie ważne jest wprowadzenie regulacji prawnych, których celem będzie zapobieganie eliminacji takich obiektów z krajobrazu. Przykładowo, pośród działań zmierzających do zwiększenia ilości i czasu retencji wód na gruntach rolnych, ujęto odtwarzanie śródpolnych oczek wodnych i mokradeł. To działanie bardzo istotne, jednak w obecnym stanie nie istnieją prawne przeszkody dla likwidacji istniejących obiektów. Celem zwiększenia areálu gruntów przeznaczonych pod zabudowę zasypywane są różnorodne obniżenia terenu, w tym gromadzące wodę mokradła i niewielkie zbiorniki wodne oraz obszary położone w dolinach rzecznych. Prace niwelacyjne wykonywane są bez użycia materiałów budowlanych (np. z wykorzystaniem ziemi pochodzącej z budowy obiektów infrastrukturalnych) i wobec tego nie podlegają ograniczeniom administracyjnym, ich realizacja zależy wyłącznie od woli właściciela gruntu. Wobec tego, kierowanie środków na tworzenie terenów mokradłowych, bez uprzedniego prawnego zabezpieczenia istniejących obszarów tego typu, może prowadzić do nieprawidłowego wydatkowania środków publicznych i niewykorzystywania istniejących już zasobów. Większy rygor prawny powinien także objąć ewentualną likwidację zadrzewień z krajobrazu rolniczego. W prognozie powinna także znaleźć się ocena możliwych alternatywnych działań dla osuszania terenów wykorzystywanych rolniczo, jak np. tolerowanie wiosennych zalewów czy stosowanie paludikultury – rolnictwa bagienne, polegającego na wykorzystywaniu rodzimych gatunków naturalnie występujących na mokradłach, tj. pałka wodna, trzcina czy turzyce. W powyższym kontekście zdanie na str. 179 prognozy „brak budowy i przebudowy urządzeń melioracyjnych (działanie nr 8), spowoduje przesuszanie gleb na terenach rolniczych” należy uzupełnić o informację, że chodzi o budowy i przebudowy w celu nawodnienia, a nie odwodnienia.. W powyższym kontekście warto rozważyć bezpośrednie zaangażowanie PGW Wody Polskie w realizację działań przewidzianych w działaniu 1 załącznika nr 2, z uwagi na fakt, że zarządzane przez tę instytucję grunty znajdują się na obszarach wiejskich.

Postuluje się także wprowadzenie narzędzi w prawodawstwie z zakresu zagospodarowania terenu i budownictwa, które ograniczą powstawanie wielkopowierzchniowych, a nieprzepuszczalnych utwardzeń, tj. parkingi, place manewrowe, składy itp. Możliwe jest zaprojektowanie i wykonanie powierzchni ażurowych, które zapewnią infiltrację, dzięki czemu zmniejszy się dynamika lokalnego odpływu wód oraz ryzyko wystąpienia podtopień. Z kolei istniejące duże powierzchnie nieprzepuszczalne powinny zostać zinwentaryzowane, a następnie zmodyfikowane w sposób umożliwiający odpływ wód do gruntu w miejscu wystąpienia opadu. W tym celu także niezbędne będzie wypracowanie skutecznych rozwiązań legislacyjnych. Ponadto, w nawiązaniu do problemu wielkopowierzchniowych terenów utwardzonych, w PPSS powinny znaleźć się działania skierowane na przeciwdziałanie skutkom suszy w miastach, uwzględniające zapisy planów adaptacji miast do zmian klimatu.

Zmniejszenie odpływu wód i czynne nawadnianie powinno dotyczyć przede wszystkim obszarów w dolinach rzecznych i lokalnych obniżeniach terenu, które zostały osuszone w minionych stuleciach. Do identyfikacji miejsc o najwyższym potencjale retencyjnym, celem zaprojektowania działań zmierzających do zmiany warunków wodnych, może posłużyć m.in. System Informacji Przestrzennej o Mokradłach Polski wykonany przez Instytut Melioracji i Użytków Zielonych w Falentach na zlecenie Ministerstwa Środowiska (<http://www.gis-mokradla.info/>). W powyższym kontekście podkreślenia wymaga, że jednym z proponowanych kierunków działania nr 1 jest „zwiększenie ilości i czasu retencji wód na gruntach rolnych”.

W przypadku działania nr 24 polegającego na przeprowadzeniu weryfikacji zasad gospodarowania wodą w zbiornikach retencyjnych, zasadne jest rozważenie możliwości zmniejszenia mas wody przepompowywanych ze zlewni znajdujących się w sąsiedztwie zapór bocznych. Działania te mogłyby ograniczyć odpływ wód i doprowadzić do utrzymania ich wyższego poziomu na gruntach położonych w sąsiedztwie istniejących zapór.

W odniesieniu do działania nr 7 „realizacja działań inwestycyjnych w zakresie kształtowania zasobów wodnych poprzez zwiększanie sztucznej retencji” (str. 3 załącznika 2 PPSS) polegającego na budowie obiektów hydrotechnicznych, stwierdzono, że „działanie powinno dotyczyć wyłącznie obszarów, na których nie jest możliwe zastosowanie działań korzystniejszych z punktu widzenia ochrony środowiska”. Nawiązuje do tego inne stwierdzenie zawarte w PPSS (str. 17), w myśl którego „zgodnie z wytycznymi Komisji Europejskiej należy promować i w pierwszej kolejności rozważać działania zakładające naturalne metody retencji, a budowanie retencji sztucznej w postaci sztucznych zbiorników należy traktować jako działania ostatecznego wyboru, w sytuacji, gdy przeanalizowano wszystkie możliwe warianty, bardziej korzystne ze środowiskowego punktu widzenia (zgodność z art. 68 ustawy Prawo wodne)”.

W załącznikach 1A-1C PPSS sprecyzowano zadania inwestycyjne mające na celu realizację działania nr 7, jednak ani w PPSS, ani w prognozie oddziaływania na środowisko, nie zaprezentowano analiz dowodzących, że dla wskazanych przedsięwzięć hydrotechnicznych nie istnieje możliwość zastosowania „działań korzystniejszych z punktu widzenia ochrony środowiska”. Wskazane jest uzupełnienie braku. Ponadto, biorąc pod uwagę opisane m.in. w prognozie oddziaływania na środowisko (str. 233-238), skutki budowy „mokrych” zbiorników zaporowych, niezbędne jest rozważenie zastosowania mniej niekorzystnych dla środowiska rozwiązań. Alternatywę mogą stanowić połączenia zbiorników „suchych” z renaturyzacją dolin rzecznych na terenie przyszłego polderu i stworzeniem warunków do nawadniania terenów przyległych w ramach retencji korytowej albo budowa kompleksów stawowych wskazanych w zadaniu nr 7, zasilanych wodą z rzek, jednak nie powodujących ich przegrodzenia i kompleksowej zmiany ekosystemu rzeczno-jeziornego. W kontekście celu PPSS zaznaczenia wymaga zwiększone parowanie wody z otwartych zbiorników, w związku z czym mogą się one stać nieefektywne. Przed podjęciem ostatecznych decyzji o ich realizacji, zasadnym jest przeanalizowanie sprawności istniejących już zbiorników w przeciwdziałaniu skutkom suszy (według zawartych w PPSS danych Ośrodka Technicznej Kontroli Zapór z 2005 r., w Polsce funkcjonują 92 duże zbiorniki wodne, 31 mniejszych i kilka tysięcy małych zbiorników wodnych), bowiem w samym załączniku 1A PPSS uwzględniono 29 zadań inwestycyjnych mających na celu rozbudowę zbiorników retencyjnych lub budowę nowych tego rodzaju obiektów. Co więcej, należy dokładnie ocenić wpływ budowy zapór ziemnych, ponieważ przegradzając rzekę, powodują zalanie części doliny powyżej zapory, w związku z czym silnie oddziałują na środowisko przyrodnicze – zmieniają warunki środowiska nie tylko w korycie, ale w całej dolinie rzecznej, także na dalekich odcinkach poniżej zapory (zmiana reżimu

hydrologicznego i postępująca erozja denną wskutek zatrzymania transportu rumowiska), w tym mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

Ponadto w prognozie oddziaływania na środowisko nie oceniono czy przedmiotowe inwestycje zawarte w załącznikach 1A-1C PPSS zgodne są z głównym celem tego dokumentu. Szereg inwestycji ujętych w PPSS pochodzi z innych dokumentów, gdzie przypisano im różne funkcje, w tym retencyjną i przeciwpowodziową. W związku z powyższym, należy przeanalizować te inwestycje w kontekście zgodności z głównym celem procedowanego dokumentu.

W prognozie oddziaływania na środowisko słusznie zaproponowano mierniki skuteczności działań (str. 30-31), jednak nie powinny one zastępować ustalenia wyżej wspomnianej konkretyzacji zadań i ustalenia celów. Ponadto miernik zastosowany dla działania nr 3 jest nieodpowiedni, ponieważ liczba miast zaangażowanych w retencję i zagospodarowanie wód opadowych nie stanowi wskaźnika miarodajnego. W tym przypadku odpowiednia jest np. zdolność retencjonowania przez zrealizowane obiekty. Również mierniki dla działań 4 i 7 powinny zostać zmienione lub rozszerzone o informację ilościową dotyczącą gromadzonej wody (analogicznie jak w zadaniu nr 5).

Przedstawiona w załącznikach prognoza ocena przewidywanych skutków środowiskowych dla większości inwestycji jest niejednoznaczna. Przykładowo – pierwsze stwierdzenie oceny brzmi „brak wpływu”, a następnie wprowadzane jest sprzeczne z nim sformułowanie, że „możliwe jest lokalne oddziaływanie inwestycji”. Tak zaprezentowana ocena może powodować wyciągnięcie błędnych konkluzji. Należy pamiętać, że prognoza oddziaływania na środowisko powinna jasno sygnalizować wszelkie potencjalne problemy związane z realizacją zapisów procedowanego planu, szczególnie, że przy ocenie działania nr 7 pn. „realizacja działań inwestycyjnych w zakresie kształtowania zasobów wodnych poprzez zwiększanie sztucznej retencji”, wskazano, że negatywne oddziaływania związane z budową zbiorników i stawów mogą wystąpić na wszystkie elementy biologiczne, wszystkie elementy hydromorfologiczne oraz stan fizykochemiczny, a także na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych ustalonych dla jednolitych części wód powierzchniowych (str. 202-203 prognozy).

Przyjęte w prognozie oddziaływania na środowisko założenia, na podstawie których nie przeprowadzono oceny wpływu wybranych konkretnych zadań inwestycyjnych określonych w załącznikach 1A-1C PPSS (str. 252), należy uznać za nieprawidłowe. Niskie prawdopodobieństwo realizacji, zaawansowana procedura uzyskiwania zezwoleń, czy też inne powody, nie znoszą obowiązku opisanego skutków realizacji działań ujętych w PPSS, także z uwagi na konieczność uwzględnienia ich w analizach skutków skumulowanych.

W uzgodnieniu zakresu i stopnia szczegółowości prognozy wskazano, że wszystkie planowane inwestycje powinny zostać ocenione, szczególnie w zakresie wpływu na formy ochrony przyrody. Autorzy prognozy oddziaływania na środowisko dokonali podziału inwestycji z załączników 1A i 1B na grupy – wg etapu przygotowania przedsięwzięcia – które poddali ocenie lub nie. Jednak właściwe jest podejście, zgodnie z którym dostępne informacje na temat konkretnej inwestycji pochodzące z innego dokumentu, uwzględnia się w prognozie, a dodatkowo ocenia zgodności tej inwestycji z celem przypisanym PPSS. W przypadku, jeżeli brak jest dokumentacji wskazującej zakres i charakterystykę przedsięwzięcia, powinna zostać przeprowadzona ogólna ocena tego typu przedsięwzięcia. Przykładowo jeżeli inwestycja polega na budowie zastawki, to należy przeprowadzić ocenę z uwzględnieniem wpływu na środowisko odbudowy budowli piętrzącej wodę.

Ponadto, brak konkretnych terminów wdrożenia dla inwestycji wskazanych w załączniku 1C PPSS, nie może być przesłanką dla rezygnacji z ich analizy (str. 30

prognozy). Załączniki, zawierające spis inwestycji są integralną częścią PPSS, więc powinny zostać poddane analizie oddziaływania na środowisko. Brak przeprowadzonej oceny nie pozwala na wykluczenie znaczącego negatywnego wpływu na obszary Natura 2000. W związku z powyższym konieczne jest uzupełnienie prognozy, a także przeprowadzenie ponownego wnioskowania co do możliwości przyjęcia PPSS, wzięwszy także pod uwagę inne zmiany dokumentu i art. 55 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r. poz. 283, ze zm., dalej jako: ustawa ooś), zgodnie z którym projekt nie może zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.

Wątpliwości budzi sposób przeprowadzenia oceny poszczególnych inwestycji, ponieważ różne informacje nt. oddziaływania inwestycji z załączników 1A i 1B PPSS znajdują się w 8 załącznikach prognozy (nr 5, 6, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4, 7.5, 7.6). Taki podział wprowadza chaos, który uniemożliwia sprawną weryfikację dokonanych analiz przeprowadzonej oceny i może wprowadzać w błąd. Przykładowo, w załącznikach 5 i 6 prognozy niezrozumiała jest celowość zamieszczania kolumny „występowanie obszarów chronionych, na które analizowana inwestycja może oddziaływać (z wykluczeniem obszarów, o których mowa w art. 317 ust. 4 pkt. 4 ustawy Prawo wodne),” ponieważ ujęto w niej wskazania „tak” lub „nie”, bez miejsca na podanie nazwy obszaru. Obok znajduje się kolumna „ocena wpływu na cele środowiskowe ustalone dla obszarów chronionych (z wykluczeniem obszarów, o których mowa w art. 317 ust. 4, pkt 4 ustawy Prawo wodne)”, w której ocena przedstawiona jest łącznie dla zidentyfikowanych, lecz nienazwanych obszarów chronionych.

Ponadto niewystarczająco opisano wpływ działania nr 10 „Budowa ujęć wód podziemnych do poboru na cele nawodnień rolniczych” i nr 14 „Budowa nowych ujęć wód podziemnych oraz budowa lub przebudowa rurociągów wodociągowych magistralnych do przesyłania wody do obszarów zagrożonych suszą hydrologiczną dla potrzeb zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi mieszkańców tych obszarów”. Nie jest wykluczone, że budowa nowych ujęć wód podziemnych jedynie tymczasowo zaspokoi potrzeby wodne, jednak w dłuższej perspektywie nadmierny pobór wód może doprowadzić do obniżenia się ich poziomu i spotęgowania problemu suszy hydrogeologicznej. W konsekwencji, nastąpi negatywne oddziaływanie na ekosystemy wodne i zależne od wód, jak np. mokradła. Należy mieć na uwadze, że w wyniku osuszania mokradeł znacząco rośnie emisja CO₂, która przyspiesza niekorzystne zmiany klimatu, jak dalszy wzrost temperatury, a w rezultacie pogłębia się zjawisko suszy. W związku z powyższym, stwierdzenie, że „nie przewiduje się znaczącego negatywnego wpływu wprowadzenia działania na stan siedlisk przyrodniczych, różnorodność biologiczną, florę, faunę oraz obszary chronione, ze względu na ujmowanie wód z głębszych poziomów wodonośnych” (str. 232 prognozy) jest nieuprawnione. Ponadto, w prognozie (str. 105) podkreślono, że „porównanie wysokiego poziomu wykorzystania zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych z danymi zebranymi i opracowanymi przez PIG-PSH dotyczącymi stanu ilościowego jcwpd potwierdza, że podstawową przyczyną stwierdzonego wysokiego poziomu wykorzystania zasobów dyspozycyjnych są w pierwszej kolejności odwodnienia górnicze (efekt działania górnictwa węgla brunatnego i kamiennego)”. W związku z powyższym, w prognozie powinna znaleźć się ocena alternatywnych działań jak możliwość

wykorzystywania wód słodkich pochodzących z odwodnień kopalnianych, czy zasilanie oczyszczonymi wodami kopalnianymi obiektów retencji powierzchniowej.

Należy także zwrócić uwagę na art. 55 ust. 3 ustawy ooś, zgodnie z którym do przyjętego dokumentu załącza się pisemne podsumowanie zawierające uzasadnienie wyboru przyjętego dokumentu w odniesieniu do rozpatrywanych rozwiązań alternatywnych, a także informację, między innymi, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, opinie właściwych organów oraz propozycje dotyczące metod i częstotliwości przeprowadzania monitoringu skutków realizacji postanowień dokumentu. W związku z ostatnim z wymienionych elementów, należy zauważyć, że w rozdziale 3 prognozy pn. „Metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu i częstotliwość jej przeprowadzania” przedstawiono jedynie propozycje mające na celu ocenę tempa wdrażania działań przewidzianych w PPSS oraz skuteczność tych działań, czyli ograniczania skutków suszy. Nie przedstawiono jednak zasadniczego aspektu, któremu ma odpowiadać ta część prognozy, czyli koncepcji monitoringu skutków dla środowiska będących wynikiem realizacji poszczególnych działań programu. W powyższym zakresie niezbędne jest dokonanie uzupełnień.

Z poważaniem,

MAREK KAJS
Zastępca Generalnego Dyrektora
Zastępca Generalnego Dyrektora Ochrony
Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	17007.83060.115801
Nazwa dokumentu	410.2 PPSS - opinia v2 (ost).pdf
Tytuł dokumentu	410.2 PPSS - opinia v2 (ost)
Sygnatura dokumentu	DOOŚ-TSOOŚ.410.2.2020
Data dokumentu	09.07.2020
Skrót dokumentu	DAEF012CD701F679E8D66677ADEAE9794919F84E
Wersja dokumentu	1.5
Data podpisu	09.07.2020 13:23:17
Podpisane przez	MAREK KAJS Zastępca Generalnego Dyrektora
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.98.1.1.30708

Data wydruku: 09.07.2020

Autor wydruku: WOJCIECHOWSKA BARBARA (Specjalista)